

EL TAYLORISME

És deure dels qui formen part de la direcció estudiar sistemàticament el caràcter, la personalitat i l'activitat de cada obrer amb l'objectiu de trobar d'una banda quins són els seus límits, però, d'altra banda, i això és força més important, quines són les seves possibilitats de perfeccionament; i, això fet, donar l'ensenyament, l'entrenament i l'ajuda necessària a aquest obrer i, finalment, quan sigui possible, l'ocasió d'avançar, la qual cosa li permeti complir el tipus de treball més elevat, més interessant i més profitós que és per natura capaç de fer i al qual pugui accedir en l'empresa on és empleat. Aquesta selecció científica dels obrers i llur perfeccionament no és un acte aïllat. Es duu a terme des de fa temps i és objecte d'un estudi continu per part dels membres de la direcció.

F. W. TAYLOR, *Els principis de la direcció científica de les empreses* (1911)

5. El taylorisme

En aquest passatge, F. W. Taylor reflexiona sobre els criteris de selecció, formació i promoció dels obrers al si de l'empresa.

- a Quins avantatges i quins inconvenients pot tenir la «racionalització del treball» que Taylor va preconitzar per al funcionament de l'empresa? I per al treballador o treballadora?
- b Creus que les relacions laborals poden ser estudiades i millorades científicament? Raona la resposta.